

РЕШЕНИЕ

№ 3760

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3089** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на В. С. Ф., чрез адв. Х. срещу Решение №1220 от 27.01.2023г. на СРС, 165 състав по гр. д. № 59555/21г.

Според касатора, СРС е постановил неправилно решение, тъй като е налице порок във формата на акта, издаден от ОСЗГ О. К., обл. С. – град, който води до нищожност. Налице са съществени нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Погрешно първоинстанционният съд е оценил смисъла на извършеното с ДВ, бр.13 от 09.02.2007г. изменение на ЗСПЗЗ, като такова целящо пресичане на възможността за придобиване на реституционни права с клетвена декларация. Решението на ОСЗГ [община] купел, с което се отказва възстановяването на правото на собственост, поради отмяна на чл.12, ал.3, 4 и 5 от ЗСПЗЗ е лишено от законово основание, актът е издаден при превратно упражняване на власт и със забавяне от почти 16 години. В същото време произнасянето е по-малко от месец след изменението на закона, послужило за мотивиране на решението. С жалбата се претендират направените по делото разноски.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява. Постъпили са писмени бележки от адв. Х. на 19.05.23г.

Ответникът по касация – Общинска служба по земеделие и гори (ОСЗГ) в [община]

купел, обл. С. се представлява от адв. П., която е подала отговор на касационната жалба. Счита решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно, моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендирания от касатора адвокатски хонорар.

Представителят на СГП прокурор Ю. взема становище за правилност на първоинстанционното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното от фактическа страна:

През 1992г. Т. Й. В. подава заявление вх. № 295-24/17.02.92г. пред поземлена комисия [община] купел за възстановяване правото на собственост на земеделска земя в полза на наследниците на Й. М. К., сред които е и тя. Административното производство продължава шестнадесет години, като на 30.04.2001г. заявителката е починала. На 09.02.2007г. в ДВ, бр.13 е обнародван Закона за изменение и допълнение на ЗСПЗЗ, с който е отменена разпоредбата на чл.12, ал.3 от ЗСПЗЗ. С нея, (изм. ДВ. бр.28 от 3 Април 1992г.) е било въведено правилото, че при липса на писмени доказателства заявителят може да приложи към заявлението си декларация с нотариално заверен подпис, с която да декларира правото си на собственост.

С Решение №9491/295 на 01.03.2007г. ОСЗГ отказва да възстанови правото на собственост във възстановими стари реални граници на следните имоти: нива от 1,715дка, IV категория, находяща се в строителните граници на [населено място], местността „Лъките“, имот пл. № 1013 от кадастралния план от 1939г. при граници / съседни/ В. С. И., Й. М. С., Й. М. М. и път. Мотивът за отказ е липсата на необходимите писмени доказателства, съгласно ЗИДЗСПЗЗ, ДВ бр.13 от 09.02.2007г. §4: „В чл.12, ал.3,4 и 5 се отменят“.

Решението е получено на 17.05.2007г. от Р. П. със задължение на уведоми всички наследници. Видно от удостоверение за наследници на Й. М. К., починал на 20.10.1971г., към датата на издаване на удостоверението 21.09.2020г. живите наследници на правоимащото лице са десетима.

На 08.10.2021г. един от наследниците - В. С. Ф. (внук на заявителката) е подал жалба срещу решението на ОСЗГ, претендирайки че е изпуснал 14 дневния срок за обжалване, тъй като решението не е връчвано нито на баща му, нито на него, след смъртта на баща му.

С определение от 27.05.2022г. СРС 165 гр. с-в приел, че не се предвижда съобщаване на актовете на ОСЗГ на всички наследници, тогава, когато правата се възстановяват общо на наследници на починало правоимащо лице. Същите се съобщават само на заявителя в реституционното производство, който е страна по него, по аргумент от чл.14, ал.1 от ППЗСПЗЗ. Тъй като решението е било надлежно връчено на един от наследниците на заявителката на 17.05.2007г., СРС е върнал жалбата, подадена от В. С. Ф. срещу решение №9491/295/01.03.2004г. и е прекратил производството по делото. По частната жалба срещу прекратяването се е произнесъл АССГ с Определение №6502/23.08.2022г., като е приел, че същата е просрочена по отношение искането за отмяна на решението на ОСЗГ като незаконосъобразно, но е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия във връзка с направеното искане за обявяване на решението за нищожно.

С оспореното в настоящото касационно производство Решение №1220/27.01.2023г. СРС 165 състав е отхвърлил жалбата на В. С. Ф. като неоснователна. Видно от

мотивите, първоинстанционният съд е посочил, че нищожността е налице само при тежки пороци при издаването на административния акт, нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци се дисквалифицират като юридически актове и се третираат от правото като несъществуващи и изобщо не могат да породят правни последици. След като е приел, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия и отговаря на изискванията за форма, първоинстанционният съд е констатирал, че при издаването му не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е съобразен с материалния закон. Повод за последния извод е отмяната на чл.12, ал.3 от ЗСПЗЗ с ДВ, бр.13 от 09.02.2007г., даваща възможност на заявителите при липса на писмени доказателства да прилагат към заявлението декларация с нотариално заверен подпис, с която декларират правото си на собственост. Тъй като измененията имат действие занапред и не са налице преходни разпоредби, уреждащи висящите производства, съдът е отхвърлил жалбата като неоснователна.

Настоящата касационна инстанция намира, че така постановеното решение е правилно, тъй като не се констатират основания за обявяване нищожността на Решение №9491/295 на 01.03.2007г. ОСЗГ. Същото е издадено от компетентен орган, в предвидената в закона форма, съдържа всички законови реквизити и неоснователно касаторът счита, че диспозитивът му е непълен, тъй като липсвало произнасяне „дали се признава правото на възстановяване на собствеността на земеделската земя или не“. Решението е издадено на основание чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, като съгласно текста на разпоредбата се отказва възстановяване правото на собственост във възстановими стари реални граници. В жалбата до СРС се иска прогласяване на нищожност на оспореното решение на ОСЗГ, поради което и АССГ го е върнал за продължаване на съдопроизводствените действия, но развитите доводи са свързани единствено с материална незаконосъобразност на решението, която като тежест би довела евентуално до неговата отмяна, но не и до нищожност. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Нищожност на административния акт при наличие на материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата правна норма, т.е. актът е лишен изцяло от законово основание. Не се споделят доводите на касатора, че макар законодателят да е отменил чл.12, ал.3 от ЗСПЗЗ, той не е изключил възможността правото на собственост да се доказва с писмена декларация, доколкото не е отменена ал.2, която допуска представяне на „други писмени доказателства“. Вярно е, че след като е приела, че към датата на постановяване на решението декларацията по чл.12, ал.3 от ЗСПЗЗ не е достатъчно доказателство, ОСЗГ е следвало да процедира по реда на чл.15, ал.2 от ППЗСПЗЗ и да даде възможност на заявителя да комплектова заявлението с други писмени доказателства, ако разполага с такива. Това обаче е нарушение на административнопроизводствените правила, което би довело само до отмяна, възможността за която е преклудирана. Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност само, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например произнасяне на ОСЗГ при липса на кворум). Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е

могло да повлияе върху съдържанието на акта или когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос. Нито пред СРС, нито пред касационната инстанция В. С. Ф. е представил никакви други доказателства, с които да удостовери право на собственост върху процесната нива на наследодателя си, поради което няма каквато и да било индиция, че административният орган би могъл да стигне до друго решение, освен отказ.

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Съдът констатира, че към касационната жалба не е приложен описаният в нея документ за платена държавна такса по чл.227а, ал.1 от АПК и с оглед изхода на делото, касаторът следва да бъде осъден да заплати 70 лева по сметка на АССГ, както и 80 лева юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника по касация, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 във вр. § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, Административен съд - София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1220 от 27.01.2023г. на СРС, 165 състав по гр. д. № 59555/21г.

ОСЪЖДА В. С. Ф. да плати 70/седемдесет/ лева по сметката за държавни такси на Административен съд София – град.

ОСЪЖДА В. С. Ф. да плати на Общинска служба по земеделие и гори [община] купел, обл. С. 80 /осемдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.